

не намира изходъ да го преплава. Вториятъ, обаче, знае законитѣ за плаването, знае механика, познава методитѣ за движението, и решава единъ день да построи единъ параходъ, съ който да преплава океана. Той предвижда всичко, каквото може да срещне на пътя си, но въпрѣки това, пакъ се явяватъ известни положения, които той не е могълъ да предвиди. Качватъ се на този корабъ, но се явява голѣма буря, и той започва силно да се клатушка. Казватъ: Какъ така този ученъ човѣкъ не можа да предвиди това нѣщо? — Той е предвидилъ всичко, което се отнася до устройството на кораба, до неговитѣ машини, но що се отнася до външнитѣ условия, бури, вѣтрове и други стихии, той не могълъ да предвиди, а още по-малко — да ги избегне.

Следователно, ония сжщества, които взели участие въ създаването на земята, били разумни, високо учени и интелигентни, но все пакъ не могли да предвидятъ всичко. Земята е голѣмъ параходъ, който пътува въ великъ океанъ. Този океанъ пъкъ е безбрежно пространство, изпълнено съ течностъ, вследствие на което и съвременнитѣ учени не могатъ да изчислятъ, колко милиарда години сж нужни, за да може земята да спре на своето първо пристанище. Тѣ не могатъ да опредѣлятъ, кога първиятъ випускъ хора ще слѣзатъ на първото пристанище на земята, дето тя ще вземе нови пътници и ще трѣгне къмъ второто пристанище. Когато земята спре на първото си пристанище, както параходитѣ спиратъ, нищо нѣма да остане отъ нея. Като казвамъ, че отъ земята нѣма да остане нищо, имамъ предъ видъ движението ѝ около нейната ось. Тя ще престане да се движи около себе си. Колкото вещи да сж нейнитѣ техники, както и да я управляватъ, тѣ не могатъ да предотвратятъ това явление. Тогава земята ще бжде въ положението на луната, която вече е спрѣла на своето първо пристанище, вследствие на което не се върти около своята ось. Следъ нѣколко хиляди години и луната отново ще предприеме своето пътешествие.

Това е само за обяснение на идеята. Въпросътъ не се отнася нито до пристанището, нито до кораба, но до факта, че сжществуватъ непредвидени случайности въ нашия животъ, които и най-разумнитѣ сжщества не могатъ да предвидятъ. Свѣтътъ е сборъ отъ разумни сжщества, отъ различни степени на развитие, и като резултатъ на тѣхната деятелностъ се явява голѣмото разнообразие въ живота. Всички тия сжщества приематъ, че сжествува една Висша интели-